

BÖSZÖRMÉNYI ZOLTÁN

Arad csillagvárában Damjanich hallgat

Merész álom, metafora a szabadság,
színével, illatával magához láncol.
Ülök egymagam, és arra várok, bennem
ismét feleszméljen a múlt és a mámor.
Felragyog a világ, engem is ragyogtat,
míg tekintetem vérszínű eget bájol,
új március, büszke emlékek romjain
szunnyad a köd, és kéken ásít a távol.
Ma kérdez a nemzet, felel rá a költő,
forró derűt ír az idő homlokára.
Imát és hazát hord fellázadt szívében,
Petőfi, Arany lírai bizománya.
Arad csillagvárában Damjanich hallgat.
Fű nő a csend alatt. Megtépázott, csonka
ország él, emlékszik, nevel új virágot,
akarátát az ég fényeibe fonja.
Hajnalodik a tavasz, s arra vágyom,
bárcsak az öröm bennem is fellobogna.

Arad, 2016 márciusa